HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

5 iulie 2007 *

În cauza C-255/05,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 226 CE, introdusă la 16 iunie 2005,

**Comisia Comunităților Europene,** reprezentată de domnul M. Konstantinidis, în calitate de agent, asistat de F. Louis și A. Capobianco, avocats, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

împotriva

**Republicii Italiene,** reprezentată de domnul I. M. Braguglia, în calitate de agent, asistat de M. Fiorilli, avvocato dello Stato, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă,

* Limba de procedură: italiana.

susținută de

**Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,** reprezentat de domnul T. Harris, în calitate de agent, asistat de domnul J. Maurici, barrister,

intervenient,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul C. W. A. Timmermans, președinte de cameră, domnii P. Kūris, J. Makarczyk (raportor), L. Bay Larsen și J.-C. Bonichot, judecători,

avocat general: domnul M. Poiares Maduro,
grefier: domnul R. Grass,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

## Hotărâre

1 Prin cererea introductivă, Comisia Comunităților Europene solicită Curții să constate că:

— întrucât nu a supus proiectul de realizare a unei „a treia linii" a incineratorului aparținând societății ASM Brescia SpA (denumită în continuare „a treia linie a incineratorului"), instalație care intră sub incidența anexei I la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254, denumită în continuare „Directiva 85/337"), procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului prevăzute la articolele 5-10 din directiva menționată înainte de acordarea autorizației de construire și

— întrucât nu a pus la dispoziția publicului solicitarea de autorizare a exploatării celei de a treia linii a incineratorului cu suficient timp înainte, în unul sau în mai multe locuri publice, pentru ca acesta să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie, și întrucât nu a pus la dispoziția publicului decizia referitoare la această solicitare, însoțită de un exemplar al autorizației,

Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 4 alineatul (1) din Directiva 85/337, precum și în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (JO L 332, p. 91, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 271).

## Cadrul juridic

*Reglementarea comunitară*

Directiva 75/442/CEE

2 Articolul 1 din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 47), astfel cum a fost modificată prin Decizia 96/350/CE a Comisiei din 24 mai 1996 (JO L 135, p. 32, denumită în continuare „Directiva 75/442"), este formulat după cum urmează:

„În sensul prezentei directive:

(a) «deșeu» înseamnă orice substanță sau obiect inclus în categoriile prevăzute de anexa I de care titularul se debarasează ori intenționează sau are obligația de a se debarasa;

[...]

(d) «gestionare» înseamnă colectarea, transportul, recuperarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea unor asemenea operațiuni și supravegherea spațiilor de eliminare după dezafectare;

(e) «eliminare» înseamnă orice operațiune prevăzută în anexa IIA;

(f) «recuperare» înseamnă orice operațiune prevăzută în anexa IIB;

[...]" [traducere neoficială]

3 În temeiul articolului 4 din aceeași directivă:

„Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că deșeurile se recuperează sau se elimină fără a periclita sănătatea oamenilor și fără a utiliza procese sau metode care ar putea fi dăunătoare pentru mediu, în special:

— fără riscuri pentru apă, aer sau sol sau pentru animale ori plante,

— fără a cauza neplăceri prin zgomot sau mirosuri,

— fără a afecta în mod negativ regiunile rurale sau zonele de interes special.

[...]" [traducere neoficială]

4 În temeiul articolului 9 alineatul (1) din directiva menționată:

„În sensul punerii în aplicare a articolelor 4, 5 și 7, orice unitate sau întreprindere care realizează operațiunile specificate în anexa IIA trebuie să obțină o autorizație de la autoritatea competentă menționată la articolul 6.

[...]" [traducere neoficială]

5 Potrivit articolului 10 din aceeași directivă:

„În sensul aplicării articolului 4, orice unitate sau întreprindere care realizează operațiunile prevăzute în anexa IIB trebuie să obțină o autorizație." [traducere neoficială]

6 Articolul 11 alineatul (1) din Directiva 75/442 prevede:

„Fără a aduce atingere Directivei 78/319/CEE, [...] pot fi exceptate de la îndeplinirea cerințelor de autorizare prevăzute la articolul 9 sau 10:

[...]

(b) unitățile sau întreprinderile care realizează recuperarea deșeurilor.

Această derogare se poate aplica numai în cazul în care:

— autoritățile competente au adoptat norme generale pentru fiecare tip de activitate, stabilind tipurile și cantitățile de deșeuri și condițiile în care activitatea în cauză poate fi exceptată de la îndeplinirea cerințelor de autorizare

și

— tipurile și cantitățile de deșeuri și metodele de eliminare sau de recuperare sunt de asemenea natură încât condițiile prevăzute la articolul 4 să fie îndeplinite." [traducere neoficială]

7 Anexa IIA la Directiva 75/442, intitulată „Operațiuni de eliminare", vizează enumerarea operațiunilor de eliminare, astfel cum apar în practică. În această anexă se arată că, în conformitate cu articolul 4 din directiva menționată, deșeurile trebuie eliminate fără a periclita sănătatea oamenilor și fără utilizarea unor procese sau metode care pot fi dăunătoare pentru mediu.

8 Anexa IIB la directiva menționată, intitulată „Operațiuni de recuperare", vizează enumerarea acestor operațiuni, astfel cum apar în practică. În această anexă se mai arată totodată că, în conformitate cu articolul 4 din aceeași directivă, deșeurile trebuie recuperate fără a periclita sănătatea oamenilor și fără utilizarea unor procese sau metode care pot fi dăunătoare pentru mediu.

Directiva 85/337

9 Articolul 1 alineatele (2) și (3) din Directiva 85/337 este redactat după cum urmează:

„(2) În sensul prezentei directive:

«proiect» înseamnă:

— executarea lucrărilor de construcții sau a altor instalații sau scheme;

— alte intervenții în mediul natural și asupra peisajului, inclusiv cele care implică exploatarea resurselor minerale;

«inițiatorul proiectului» înseamnă:

persoana care solicită autorizarea unui proiect privat sau autoritatea publică inițiatoare a unui proiect;

«autorizație» înseamnă:

decizia autorității sau a autorităților competente care împuternicește inițiatorul proiectului să își realizeze proiectul.

(3) Autoritatea sau autoritățile competente sunt cele desemnate de către statele membre ca fiind răspunzătoare de îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă."

10 În temeiul articolului 2 alineatele (1) și (2) și al alineatului (3) primul paragraf din această directivă:

„(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că, înaintea acordării autorizației, proiectele care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul, *inter alia*, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, sunt supuse unei cereri de autorizare și unei evaluări a efectelor lor. Aceste proiecte sunt definite la articolul 4.

(2) Evaluarea efectelor asupra mediului poate fi integrată în cadrul procedurilor existente de autorizare a proiectelor în statele membre sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în cadrul altor proceduri sau în cadrul procedurilor care urmează a fi stabilite în conformitate cu obiectivele prezentei directive.

[...]

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 7, în cazuri excepționale, statele membre pot excepta un anumit proiect, în totalitate sau în parte, de la dispozițiile prevăzute de prezenta directivă."

11 Articolul 3 din directiva menționată prevede:

„Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și evaluează într-o manieră corespunzătoare, în funcție de fiecare caz și în conformitate cu articolele 4-11, efectele directe și indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:

— oameni, faună și floră;

— sol, apă, aer, climă și peisaj;

— bunuri materiale și patrimoniu cultural;

— interacțiunea dintre factorii menționați la prima, a doua și a treia liniuță."

12 Articolul 4 alineatul (1) din aceeași directivă prevede:

„Sub rezerva articolului 2 alineatul (3), proiectele enumerate la anexa I se supun unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10."

13 La punctul 10 din anexa I la Directiva 85/337 sunt menționate instalațiile de eliminare a deșeurilor nepericuloase prin incinerare sau tratare chimică, procedee definite în anexa IIA la Directiva 75/442/CEE, la poziția D 9, cu o capacitate de peste 100 de tone pe zi.

Directiva 2000/76

14 Potrivit articolului 3 punctul 12 din Directiva 2000/76, în sensul acestei directive:

„«aviz» înseamnă una sau mai multe decizii scrise, emise de autoritatea competentă, prin care se acordă autorizația de a exploata o instalație, sub rezerva respectării anumitor condiții care garantează că instalația corespunde tuturor cerințelor din prezenta directivă. Un aviz poate fi emis pentru una sau mai multe instalații sau pentru părți de instalații de pe același amplasament, exploatate de același operator."

15 Articolul 4 alineatul (1) din această directivă este formulat după cum urmează:

„Fără a aduce atingere articolului 11 din Directiva 75/442/CEE sau articolului 3 din Directiva 91/689/CEE, nicio instalație de incinerare sau coincinerare nu se exploatează fără ca un aviz să fi fost emis pentru desfășurarea acestor activități."

16 Articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76 referitor la accesul la informație și participarea publicului este formulat după cum urmează:

„Fără a aduce atingere Directivei 90/313/CEE a Consiliului și Directivei 96/61/CE a Consiliului, solicitările de avize noi pentru instalații de incinerare și coincinerare sunt puse la dispoziția publicului cu suficient timp înainte, în unul sau în mai multe locuri publice, cum ar fi serviciile autorităților locale, pentru ca publicul să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie. Această decizie, însoțită de cel puțin un exemplar al avizului, și fiecare actualizare ulterioară se pun de asemenea la dispoziția publicului."

*Reglementarea națională*

17 Prin articolul 6 din Legea nr. 349 din 8 iulie 1986 de instituire a Ministerului Mediului (GURI nr. 59, din 15 iulie 1986), Directiva 85/337 a fost transpusă în dreptul italian. Ulterior, prin articolul 40 din Legea nr. 146 din 22 februarie 1994 conținând dispoziții în materie de evaluare a efectelor asupra mediului (supliment ordinar la GURI nr. 52, din 4 martie 1994), a fost încredințată guvernului italian sarcina de a defini printr-un act special de orientare și coordonare condițiile, criteriile și normele tehnice în vederea aplicării procedurii de evaluare a efectului asupra mediului al proiectelor care intră sub incidența anexei II la directiva menționată.

18 Articolul 1 alineatul 3 din Decretul președintelui Republicii din 12 aprilie 1996 intitulat „Act de orientare și coordonare adoptat pentru punerea în aplicare a

articolului 40 alineatul 1 din Legea nr. 146 din 22 februarie 1994 referitoare la dispozițiile în materie de evaluare a efectelor asupra mediului" (GURI nr. 210, p. 28, denumit în continuare „DPR") prevede:

„Proiectele menționate în anexa A sunt supuse procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului."

19 Articolul 3 alineatul 1 din Decretul președintelui Consiliului de Miniștri din 3 septembrie 1999 intitulat „Act de orientare și coordonare pentru modificarea și completarea actului anterior de orientare și coordonare pentru punerea în aplicare a articolului 40 alineatul 1 din Legea nr. 146 din 22 februarie 1994 referitoare la dispozițiile în materie de evaluare a efectelor asupra mediului" (GURI nr. 302, din 27 decembrie 1999, p. 17, denumit în continuare „DPCM"), care a modificat versiunea inițială a anexei A la DPR, este formulat după cum urmează:

„În anexa A la DPR din 12 aprilie 1996, punctele i), l) [...] se înlocuiesc cu următoarele puncte:

i) instalații de eliminare și de recuperare a deșeurilor periculoase prin intermediul operațiunilor menționate în anexa B și la pozițiile R 1-R 9 din anexa C la Decretul legislativ nr. 22 din 5 februarie 1997 [(GURI nr. 38, din 15 februarie 1997, denumit în continuare «decretul legislativ»)], cu excepția instalațiilor de recuperare supuse procedurilor simplificate menționate la articolele 31 și 33 din același decret legislativ [...];

l) instalații de eliminare și de recuperare a deșeurilor nepericuloase prin intermediul operațiunilor de incinerare sau de tratare menționate la punctele

D 2 și D 8-D 11 din anexa B, precum și la punctele R 1-R 9 din anexa C la [decretul legislativ], cu o capacitate mai mare de 100 de tone pe zi, cu excepția instalațiilor de recuperare supuse procedurilor simplificate menționate la articolele 31 și 33 din același decret legislativ [...]"

20 Dispozițiile decretului legislativ, care descriu caracteristicile deșeurilor și activitățile ce permit să se beneficieze de procedura simplificată, au fost adoptate în vederea transpunerii articolului 11 din Directiva 75/442.

21 În special de la articolul 33 alineatul 1 din decretul legislativ rezultă că, sub rezerva respectării anumitor norme tehnice, activitățile de recuperare a deșeurilor pot fi întreprinse la expirarea unui termen de 90 de zile de la data la care a fost notificată provinciei competente teritorial începerea acestor activități.

22 Articolul 33 alineatul 2 din decretul menționat detaliază conținutul normelor tehnice atât pentru deșeurile nepericuloase, cât și pentru cele periculoase.

23 Potrivit articolului 33 alineatul 3 din acest decret legislativ, provinciile înscriu într-un registru special întreprinderile care notifică începerea activității și, în termenul prevăzut la alineatul 1, verifică din oficiu îndeplinirea condițiilor impuse.

24 În final, de la articolul 33 alineatul 4 din decretul legislativ rezultă că, din momentul în care provinciile constată că normele tehnice și condițiile menționate la alineatul 1 nu sunt respectate, acestea adoptă un ordin motivat privind interzicerea începerii sau a continuării activității, cu excepția cazului în care persoana interesată se conformează legislației în vigoare în termenul stabilit în prealabil de administrație.

## Procedura precontencioasă

25 Printr-o scrisoare din 28 aprilie 2003, Comisia a solicitat Republicii Italiene informații referitoare în special la aplicarea procedurilor prevăzute prin Directivele 85/337 și 2000/76 în cazul celei de a treia linii a incineratorului.

26 Acest stat membru a arătat, pe de o parte, că a exclus proiectul celei de a treia linii a incineratorului de la procedura de evaluare a efectelor asupra mediului în măsura în care acesta intră sub incidența excepției menționate la punctul 1 din anexa A la DPR, astfel cum a fost modificată prin DPCM, și, pe de altă parte, că a realizat mai multe acte de publicitate și măsuri de consultare conforme cu articolul 12 din Directiva 2000/76.

27 Luând în considerare răspunsurile furnizate de Republica Italiană, apreciate de către Comisie drept nesatisfăcătoare, aceasta din urmă a inițiat procedura precontencioasă prin trimiterea unei scrisori de punere în întârziere, datată 19 decembrie 2003.

28 Printr-o scrisoare din 8 iunie 2004, autoritățile italiene competente au comunicat intenția operatorului celei de a treia linii a incineratorului de a supune unei evaluări a impactului această a treia linie a incineratorului, a cărei punere în funcțiune fusese autorizată în decembrie 2003.

29 Ulterior, printr-un aviz motivat din 9 iulie 2004, Comisia a invitat Republica Italiană să ia măsurile necesare pentru a se conforma în special obligațiilor care rezultă din Directiva 85/337, în termen de două luni de la primirea avizului menționat.

30 Printr-o scrisoare din 31 ianuarie 2005, Republica Italiană a confirmat faptul că operatorul celei de a treia linii a incineratorului prezentase o cerere oficială de evaluare a impactului de mediu, publicată la 11 decembrie 2004. Ulterior, printr-o scrisoare din 3 mai 2005, aceasta a prezentat documente referitoare la stadiul de avansare a procedurii de evaluare în curs și a arătat că aceasta urma să fie finalizată.

31 Întrucât a considerat nesatisfăcătoare poziția adoptată de guvernul italian în scrisorile de răspuns menționate mai sus, Comisia a introdus prezenta acțiune în temeiul articolului 226 al doilea paragraf CE.

## Cu privire la acțiune

### *Cu privire la admisibilitate*

#### Argumentele părților

32 Republica Italiană arată că acțiunea Comisiei este inadmisibilă pentru lipsa interesului de a acționa al acesteia. Într-adevăr, Comisia nu ar avea niciun interes să pretindă executarea unei obligații deja îndeplinite. Astfel, având în vedere aprecierea pozitivă cu privire la compatibilitatea de mediu a celei de a treia linii a incineratorului care ar rezulta din Decretul interministerial din 3 iunie 2005, adoptat în urma finalizării procedurii de evaluare inițiate în condițiile amintite la punctul 30 din prezenta hotărâre, întârzierea înregistrată în realizarea studiului de impact de mediu nu ar fi provocat nicio daună mediului. Ar fi existat numai o situație de ilegalitate formală legată de absența studiului de impact de mediu, situație care ar fi fost remediată.

33 Republica Italiană adaugă că Comisia pretinde respectarea unor obligații ilogice și, în concluzie, că aceasta a comis un abuz de putere, întrucât acțiunile sale au ignorat principiile bunei administrări și proporționalității.

34 Comisia arată că ea continuă să aibă un interes direct, specific și concret în prezentul litigiu. În această privință, referitor la interesul de a exercita acțiunea pentru motivul încălcării Directivei 85/337, Comisia arată că nu este relevant faptul că autoritățile competente au realizat o evaluare a efectelor asupra mediului ale celei de a treia linii a incineratorului, întrucât această evaluare nu satisface cerințele directivei menționate, în măsura în care, înaintea acordării autorizării, proiectele care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul, *inter alia*, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, trebuie supuse unei cereri de autorizare și unei evaluări a acestor efecte.

35 Potrivit Comisiei, simpla voință a operatorului celei de a treia linii a incineratorului de a solicita supunerea acestei instalații unei evaluări a impactului de mediu, în condițiile în care instalația menționată fusese deja realizată și pusă în funcțiune, nu are nicio semnificație în realitate, cu atât mai mult cu cât cererea de evaluare nu a fost prezentată decât la 7 decembrie 2004 și i s-a dat curs numai după expirarea termenului stabilit în avizul motivat.

36 De altfel, Comisia subliniază că din jurisprudența Curții rezultă că, în cadrul exercitării competențelor pe care le deține în temeiul articolului 226 CE, nu trebuie să demonstreze existența unui interes specific.

Aprecierea Curții

37 Potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul competențelor pe care le deține în temeiul articolului 226 CE, Comisia nu trebuie să demonstreze existența unui

interes. Într-adevăr, Comisia are drept misiune să vegheze, din oficiu și în interesul general, la aplicarea dreptului comunitar de către statele membre și să determine constatarea existenței unor eventuale neîndepliniri ale obligațiilor care rezultă din dreptul comunitar, în vederea încetării acestora (a se vedea Hotărârea din 1 februarie 2001, Comisia/Franța, C-333/99, Rec., p. I-1025, punctul 23, Hotărârea din 2 iunie 2005, Comisia/Grecia, C-394/02, Rec., p. I-4713, punctele 14 și 15, precum și jurisprudența citată, și Hotărârea din 8 decembrie 2005, Comisia/Luxemburg, C-33/04, Rec., p. I-10629, punctul 65).

38 De altfel, Comisia este cea căreia îi revine sarcina de a evalua oportunitatea introducerii unei acțiuni împotriva unui stat membru, de a stabili dispozițiile pe care acesta le-ar fi încălcat și de a alege momentul în care va iniția împotriva acestuia procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, considerentele care determină această alegere neputând afecta admisibilitatea acțiunii (a se vedea Hotărârea din 18 iunie 1998, Comisia/Italia, C-35/96, Rec., p. I-3851, punctul 27, și Hotărârea Comisia/Luxemburg, citată anterior, punctul 66).

39 În această privință, Curtea trebuie să analizeze dacă există sau nu există neîndeplinirea obligațiilor imputată, fără a fi în măsură să se pronunțe cu privire la exercitarea de către Comisie a puterii sale de apreciere (a se vedea în special Hotărârea din 13 iunie 2002, Comisia/Spania, C-474/99, Rec., p. I-5293, punctul 25, și Hotărârea Comisia/Luxemburg, citată anterior, punctul 67).

40 În orice caz, chiar dacă se presupune că realizarea unei evaluări *a posteriori* a efectelor asupra mediului ale celei de a treia linii a incineratorului este de natură să determine încetarea neîndeplinirii contestate a obligațiilor, se impune să se constate că o astfel de evaluare nu fusese inițiată la expirarea termenului stabilit în avizul motivat, dată în funcție de care trebuie analizată situația statului membru pentru a aprecia existența unei neîndepliniri a obligațiilor (a se vedea în special Hotărârea din 14 iulie 2005, Comisia/Germania, C-433/03, p. I-6985, punctul 32).

41 Din cele de mai sus rezultă că finele de neprimire întemeiat pe lipsa interesului de a acționa al Comisiei trebuie respins.

*Cu privire la fond*

42 În sprijinul acțiunii sale, Comisia invocă două motive.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (1) și a articolului 4 alineatul (1) din Directiva 85/337

— Argumentele părților

43 Potrivit Comisiei, a treia linie a incineratorului, clasificată drept instalație care efectuează operațiuni de recuperare în sensul anexei IIB la Directiva 75/442, cu o capacitate de peste 100 de tone pe zi, intră sub incidența punctului 10 din anexa I la Directiva 85/337 și, prin urmare, ar fi trebuit să fi fost supusă procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului înainte de a fi autorizată și, ulterior, construită. Comisia arată că faptul că proiectul nu a fost supus unei evaluări a efectelor asupra mediului se datorează legislației italiene în sine, care nu prevede obligația de a supune unei astfel de evaluări instalațiile destinate recuperării deșeurilor, supuse unor proceduri simplificate.

44 Comisia adaugă că DPCM încalcă obligațiile care decurg din Directiva 85/337, în măsura în care scoate de sub incidența procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului toate instalațiile care efectuează operațiuni de recuperare a deșeurilor și care beneficiază de o autorizație acordată potrivit procedurii simplificate.

45 Republica Italiană nu recunoaște existența neîndeplinirii obligațiilor imputată și reia în apărarea sa argumentele pe care le-a expus în cauza în care a fost pronunțată Hotărârea din 23 noiembrie 2006, Comisia/Italia (C-486/04, Rec., p. I-11025).

46 Astfel, Republica Italiană arată în principal că, în măsura în care a treia linie a incineratorului procedează la recuperarea deșeurilor și este supusă procedurilor simplificate stabilite la articolele 31 și 33 din decretul legislativ, adoptate în vederea transpunerii articolului 11 din Directiva 75/442, aceasta nu este supusă procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului. Prin stabilirea, pe de o parte, a unei legături între Directiva 85/337 și Directiva 75/442 în ceea ce privește termenii tehnici utilizați în materie de deșeuri și, pe de altă parte, prin trimiterea la textul propriu-zis al punctului 10 din anexa I și la cel al punctului 11 litera (b) din anexa II la Directiva 85/337, texte care privesc numai noțiunea de eliminare a deșeurilor, Republica Italiană consideră că această din urmă directivă exclude din domeniul său de aplicare instalațiile care procedează la recuperarea deșeurilor.

47 Republica Italiană mai susține totodată că modificările aduse Directivei 75/442 prin Directiva 91/156 au avut ca scop stabilirea unei terminologii comune și a unei definiții armonizate a deșeurilor care să permită apropierea diferitelor dispoziții care reglementează deșeurile, atât la nivel național, cât și la nivel comunitar. Astfel, ar rezulta că atunci când Directiva 97/11 menționează noțiunea de deșeuri, termenii și definițiile pe care le utilizează sunt în mod necesar împrumutate din reglementarea specifică acestui sector, mai precis din Directiva 91/156.

48 Acest stat membru adaugă că, din moment ce, în domeniul recuperării deșeurilor, emisiile nu depășesc limitele autorizate de reglementarea comunitară, nu este necesar să se pună în aplicare procedura de evaluare în măsura în care recuperarea deșeurilor în sine are drept obiectiv protecția mediului.

49 Într-un memoriu în intervenție din 7 aprilie 2006, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord susține concluziile Republicii Italiene cu privire la primul motiv.

— Aprecierea Curții

50 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că, în Hotărârea din 23 noiembrie 2006, Comisia/Italia, citată anterior, Curtea a declarat că Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 4 alineatele (1), (2) și (3) din Directiva 85/337, întrucât a adoptat articolul 3 alineatul 1 din DPCM, care permite ca proiectele destinate recuperării deșeurilor periculoase și deșeurilor nepericuloase, cu o capacitate de peste 100 de tone pe zi, ce intră sub incidența anexei I la aceeași directivă și care fac obiectul unei proceduri simplificate în sensul articolului 11 din Directiva 75/442, să fie scoase de sub incidența procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului prevăzute la articolul 2 alineatul (1) și la articolul 4 alineatul (1).

51 Neîndeplinirea obligațiilor imputată de către Comisie prin acest motiv nu este decât consecința aplicării la un caz determinat a legislației naționale care, astfel cum s-a arătat la punctul precedent, a fost deja considerată ca fiind contrară dreptului comunitar.

52 Într-adevăr, aplicarea acestei legislații, ce exclude de la obligația îndeplinirii procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului instalațiile destinate recuperării deșeurilor care intră sub incidența procedurilor simplificate menționate la articolele 31 și 33 din decretul legislativ, a avut drept rezultat scutirea celei de a treia linii a incineratorului de obligația elaborării studiului de impact de mediu, în condițiile în care aceasta din urmă intră în categoria instalațiilor care procedează la eliminarea deșeurilor nepericuloase prin incinerare sau tratare chimică, cu o capacitate de peste 100 de tone pe zi, categorie prevăzută la punctul 10 din anexa I la Directiva 85/337. Prin urmare, a treia linie a incineratorului ar fi trebuit să fi fost supusă procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului înainte de a fi autorizată, dat fiind că proiectele care intră sub incidența acestei anexe I trebuie supuse unei evaluări sistematice în temeiul articolului 2 alineatul (1), al articolului 4 alineatul (1) și al articolelor 5-10 din directiva menționată (a se vedea Hotărârea din 23 noiembrie 2006, Comisia/Italia, citată anterior, punctul 45).

53 Luând în considerare cele de mai sus, se impune să se constate că, întrucât nu a supus proiectul de realizare a celei de a treia linii a incineratorului procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului prevăzute la articolele 5-10 din Directiva 85/337 înainte de acordarea autorizației de construire, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 4 alineatul (1) din directiva menționată.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76

— Argumentele părților

54 Comisia impută Republicii Italiene faptul că nu a procedat nici la publicarea solicitării de autorizare a exploatării celei de a treia linii a incineratorului, nici la publicitatea măsurii de autorizare aferente, cu încălcarea dispozițiilor articolului 12 din Directiva 2000/76.

55 Acest stat membru a susținut, în cursul procedurii precontencioase, că articolul 12 nu se aplică în speță, în măsura în care nu a fost prezentată nicio solicitare de autorizare a exploatării celei de a treia linii a incineratorului. Aceasta a făcut numai obiectul unei declarații de punere în funcțiune, la 24 iulie 2003, în conformitate cu procedura stabilită prin decretul legislativ.

— Aprecierea Curții

56 Din articolul 33 alineatul 1 din decretul legislativ rezultă că activitățile de recuperare a deșeurilor pot fi întreprinse la expirarea unui termen de 90 de zile de la data la care s-a făcut declarația privind începerea activității, declarație adresată provinciei competente teritorial. În conformitate cu alineatul 3 al aceluiași articol, în cadrul acestui termen, autoritățile provinciale în cauză verifică din oficiu dacă sunt îndeplinite condițiile impuse pentru a putea proceda la recuperarea deșeurilor.

57 În speță, a treia linie a incineratorului a făcut obiectul unei declarații privind începerea activității la 24 iulie 2003, în cadrul procedurii simplificate instituite prin decretul legislativ. Această declarație a fost urmată de două decizii adoptate de autoritățile provinciale competente, Decizia de interzicere a începerii activităților din 21 octombrie 2003 și Decizia de autorizare din 19 decembrie 2003.

58 De altfel, de la articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76 reiese că solicitările de avize noi trebuie puse la dispoziția publicului cu suficient timp înainte, în unul sau în mai multe locuri publice, pentru ca publicul să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie. Această decizie, însoțită de cel puțin un exemplar al avizului, precum și actualizările ulterioare se pun de asemenea la dispoziția publicului.

59 Obiectivul acestei dispoziții, astfel cum rezultă în special din considerentul (31) al Directivei 2000/76, este de a asigura transparența procedurii, acordând publicului posibilitatea de a putea interveni în luarea deciziilor privind solicitările pentru acordarea de autorizații.

60 Drept urmare, trebuie să se considere că noțiunea de solicitare de aviz nou trebuie interpretată astfel încât să corespundă complet obiectivului urmărit prin articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76. În concluzie, această noțiune trebuie interpretată *lato sensu* ca acoperind orice procedură care poate fi asimilată unei proceduri de acordare a unui aviz sau a unei autorizații.

61 Declarația privind începerea activității menționată la punctul 56 din prezenta hotărâre, făcută cu privire la a treia linie a incineratorului, trebuie asimilată unei solicitări de aviz nou în sensul Directivei 2000/76, luând în considerare caracteristicile sale și în special rolul atribuit autorităților provinciale.

62 Prin urmare, declarația menționată ar fi trebuit pusă la dispoziția publicului, în unul sau în mai multe locuri publice, într-un termen care să permită acestuia să își formuleze observațiile adresate autorităților provinciale competente înainte de expirarea termenului de 90 de zile atribuit acestora pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile legale impuse pentru a putea proceda la recuperare. Or, este evident că declarația în cauză nu a făcut obiectul niciunei măsuri de publicitate, cu încălcarea prevederilor articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76.

63 Mai mult, diferitele decizii luate de provincia în cauză în ceea ce privește a treia linie a incineratorului, și anume interdicția de a începe activitatea, precum și autorizația, decizii menționate la punctul 57 din prezenta hotărâre, nu au fost nici acestea puse la dispoziția publicului, contrar prevederilor aceluiași articol.

64 Luând în considerare cele de mai sus, trebuie să se constate că, întrucât nu a pus la dispoziția publicului declarația privind începerea activității celei de a treia linii a incineratorului, cu suficient timp înainte, în unul sau în mai multe locuri publice, pentru ca publicul să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie, și întrucât nu a pus la dispoziția publicului deciziile referitoare la această declarație, însoțite de un exemplar al autorizației, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76.

**Cu privire la cheltuielile de judecată**

65 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

66 În conformitate cu articolul 69 alineatul (4) din același regulament, Regatul Unit suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

**1) Întrucât nu a supus proiectul de realizare a unei „a treia linii" a incineratorului aparținând societății ASM Brescia SpA procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului prevăzute la articolele 5-10 din**

**Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997, înainte de acordarea autorizației de construire, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 4 alineatul (1) din directiva menționată.**

2) **Întrucât nu a pus la dispoziția publicului declarația privind începerea activității „celei de a treia linii" a incineratorului menționat, cu suficient timp înainte, în unul sau în mai multe locuri publice, pentru ca publicul să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie, și întrucât nu a pus la dispoziția publicului deciziile referitoare la această declarație, însoțite de un exemplar al autorizației, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76 a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor.**

3) **Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.**

4) **Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături